

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

103

kwiecień 2025

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Jutro piąta niedziela Wielkiego Postu. Zasłonimy krzyże w naszych kościołach. Zasłona ma nas skłonić do refleksji. Uświadamia nam, że to, co się dokonało na krzyżu, jest wielką tajemnicą. Człowiek jej nie zrozumie i nie przyjmie bez pomocy łaski. W dzisiejszej Ewangelii słyszeliśmy, jak ludzie spierali się o to, kim jest Jezus. Jedni twierdzili, że jest Mesjaszem, a inni temu przeczyli. Strażnicy, którzy mieli Go pojmać, nie uczynili tego, gdyż dostrzegli w Nim kogoś niezwykłego. Mówili: „Nigdy jeszcze nikt nie przemawiał tak jak ten człowiek”. Faryzeusze ich skarcili, a Nikodem starał się stawiać pytania i szukać odpowiedzi.

2. Rozważamy to misterium w pierwszą sobotę miesiąca wpatrując się w Maryję. Ona wierzyła, że Jezus, z którym była od chwili poczęcia i przeżywała kolejne etapy Jego życia, jest prawdziwym Bogiem, którego żaden ludzki umysł nie zdoła do końca poznać. Tajemnicą był dla niej również „miecz, który miał przeniknąć Jej serce” (por. Łk 2,35). Słowa starca Symeona, które usłyszała w świątyni, niewątpliwie wpłynęły na Jej rozważania dotyczące cierpienia Mesjasza. Gdy nadszedł czas Golgoty, nie słyszymy, aby stawiała pytanie: Dlaczego mojego Syna spotkało takie cierpienie? Dlaczego muszę patrzeć na Jego śmierć i przeżywać w sercu całą Jego mękę? Jezus wiedział, dlaczego bierze krzyż na ramiona. Ona, Jego Matka, również była świadoma, że dokonuje się misterium zbawienia świata, że Bóg wyrывa człowieka z niewoli grzechu i otwiera przed nim udział w swoim boskim życiu. Jej wiara pozwalała Jej widzieć więcej, niż może odkryć rozum. Mocą wiary coraz głębiej wnikała w treść tajemnicy zbawienia.

3. W Roku Jubileuszowym, jako „pielgrzymi nadziei”, staramy się za przykładem Maryi rozważać w sercu wszystko, co dotyczy Jezusa. Ona szła przez życie w pielgrzymce wiary, która dała Jej siły do pełnego zaufania Bogu. My również, poznając przez wiarę kim jest Jezus, w Nim pokładamy nadzieję. Wyrazem tego jest nasz udział w Eucharystii, a także różańcowa medytacja i modlitwa, którą będziemy przeżywać po Mszy Świętej. Niech ona będzie również aktem wynagrodzenia Maryi za wszelkie postawy, które ranią Jej matczyne serce.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, z wielką pokorą i radością zblizamy się do Ciebie, wielbimy Twój majestat, skryty w białej Hostii. Pomóż naszej wierze, ożyw w nas nadzieję, rozpal naszą miłość. Klękamy przed Tobą i dziękujemy Ci za to, że w Roku Jubileuszowym, jako „pielgrzymi nadziei”, rozmyślamy o tej cnotce. Rozważamy, czym ona jest dla każdego z nas. Wsłuchujemy się w słowa wielkich świadków nadziei. Dziś chcemy się umocnić nauczaniem św. Jana Pawła II, który w adhortacji „Ecclesia in Europa” zachęca wszystkich, aby w Tobie, Panie Jezu, złożyli swoją nadzieję. Pragniemy wpatrywać się w Ciebie z Maryją, Twą Najświętszą Matką, wspominając szczególnie różańcowe tajemnice bolesne. Niech nasza modlitwa będzie również aktem miłości wynagradzającej za zniewagi, niewdzięczność i obojętność, które ranią Jej Niepokalane Serce. Usłyszane słowa będziemy rozważać w ciszy.

Chwila ciszy.

L1: Z Listu do Rzymian (5,1-5): „Dostąpiwszy usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość – wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś – nadzieję. A nadzieja zawiesz nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany”.

Chwila ciszy.

L2: „Kościół ma do zaoferowania najcenniejsze dobro, jakiego nikt inny nie może dać: jest to wiara w Jezusa Chrystusa, źródło nadziei. Tak, po dwudziestu wiekach Kościół ma do ofiarowania na początku trzeciego tysiąclecia to samo orędzie, które stanowi jego jedyne bogactwo: Jezus Chrystus jest Panem; w Nim i tylko w Nim jest zbawienie (por. Dz 4,12)” (EiE 18).

Chwila ciszy.

L1: Rok Jubileuszowy jest „jednym nieprzerwanym hymnem uwielbienia Boga w Trójcy Jedynejo», autentycznym «znakiem prawdziwej nadziei dla wszystkich, którzy wpatrują się w Chrystusa i w Jego Kościół». Radość życiodajnego spotkania z Chrystusem ukazuje nam na nowo Pana Jezusa jako jedyny i nieprzemijający fundament prawdziwej nadziei” (por. EiE 1).

Chwila ciszy.

L2: „Na fundamencie wyznania wiary rodzi się w naszych sercach i na naszych ustach radosne (...) wyznanie nadziei: Ty, o Panie zmartwychwstały i żywy, jesteś wiecznie nową nadzieją Kościoła i ludzkości; Ty jesteś jedyną i prawdziwą nadzieją człowieka i historii; Ty jesteś «pośród nas nadzieją chwały» (por. Kol 1,27) w tym życiu i po śmierci” (EiE 18).

Chwila ciszy.

L1: „Jezus Chrystus jest naszą nadzieją, gdyż On, odwieczne Słowo Boga, które od zawsze jest w łonie Ojca (por. J 1,18), umiłował nas tak bardzo, że przyjął we wszystkim, z wyjątkiem grzechu, naszą ludzką naturę, stając się uczestnikiem naszego życia, by nas zbawić. Wyznawanie tej prawdy stanowi podstawę naszej wiary” [EiE 19].

Chwila ciszy.

L2: „Jezus Chrystus jest nadzieją każdej osoby ludzkiej, bo daje życie wieczne. Jest On «Słowem życia» (1 J 1,1), które przyszło na świat, aby ludzi «mieli życie i mieli je w obfitości» (J 10,10). W ten sposób ukazuje On nam, że prawdziwy sens życia człowieka nie zamyka się w horyzoncie doczesności, ale otwiera się na wieczność” (EiE 21).

Chwila ciszy.

L1: „Maryjo, Matko nadziei, bądź z nami na naszych drogach! Naucz nas głosić Boga żywego. Pomóż nam dawać świadectwo Jezusowi, jednemu Zbawcy. Jutrzeńko nowego świata, okaż się Matką nadziei i czuwaj nad nami! daj nam Jezusa! Spraw, abyśmy za Nim szli i Go kochali. On jest nadzieją Kościoła, Europy i ludzkości” (por. EiE, 125).

Chwila ciszy.

Śpiew: „Idźmy, tulmy się” lub „Serdeczna Matko”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Rozważmy bolesne tajemnice różańca świętego. Bądźmy z Maryją w przeżywaniu męki Jezusa od modlitwy w Ogrójcu aż po śmierć na krzyżu. Wynagradzajmy Jej aktami miłości za zniewagi i bluźnierstwa, które ranią Jej Niepokalane Serce.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

P: «Jednej godziny nie mogliście czuć ze Mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie» (Mt 26,40-41). To słowa Jezus kieruje również do nas. Odpowiadając na nie, czuwajmy i módlmy się. W Nim, Zbawicielu świata, jest nasza nadzieja.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Biczowanie Pana Jezusa

P: „Zawołali wszyscy: «Na krzyż z Nim!... Krew Jego na nas i na dzieci nasze». Wówczas Piłat kazał Jezusa ubiczować” (por. Mt 27,22.25-26). Jakże często również my zadajemy Jezusowi ból. Każdy nasz grzech i każdy brak miłości to kolejne smagnięcie biczem. Nie tracimy jednak nadziei na przebaczenie, które podnosi nas z upadku i daje siły do zmiany życia.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Cierniem koronowanie Pana Jezusa

P: „Uplótnęli wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę, do prawej ręki dali Mu trzinę. Potem przyklękali przed Nim i szydzili z Niego, mówiąc: «Witaj, Królu Żydowski!»” (Mt 26,27-29). Jako wynagrodzenie za szydercze słowa, wypowiedane przez żołnierzy, chcemy wyznawać wiarę i miłość: „Witaj, nasz Panie i Zbawicielu. Tobie ufamy i w Tobie pokładamy nadzieję”.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Niesienie krzyża

P: „A szło za Nim mnóstwo kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: «Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi!» (Łk 23,27-28). Rytualne łzy nie wystarczą. Nadzieją dla grzesznika są łzy prawdziwej skruchy i szczerego żalu za grzechy, a także łzy radości z przebaczenia grzechów.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

P: „Okolo godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?»” (por. Mt 27,46). Nawet Bóg – Człowiek doświadczył w cierpieniu samotności. Jakże trudna jest samotność. Jednak właśnie wtedy, pośrodku cierpienia, szatan został pokonany, grzech został przebaczony, a człowiek odzyskał nadzieję życia wiecznego.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.